

De droom van president Storm

Volwassen voor kinderen

door

ROB MAAIJEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE DROOM VAN PRESIDENT STORM** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ROB MAAIJEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2026 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Gebruik rekwisieten veilig, lees meer bij tab voorwaarden op onze site.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. **Telefoon:** (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

(Het stuk is te realiseren met een bezetting van 8 spelers. Het merendeel van de rollen kan zowel door dames/heren als door meisjes/jongens worden vertolkt. De rol van de president en van minister Hommeles bij voorkeur invullen door een mannelijke speler. Als er van de voorgestelde rolinvulling wordt afgeweken zijn kleine aanpassingen in de oorspronkelijke tekst en namen nodig)

President Storm (m) - heel humeurige en wispelturige bestuurder van het land Libérië, teleurgesteld in zijn functie, reageert zijn frustraties af op zijn naaste medewerkers.

(kleding: een stijlvol maatkostuum en wit overhemd met een chique stropdas, glimmende zwarte schoenen)

Persoonlijke assistente Joyce (vr) - intelligente/deskundige secretaresse en vertrouwenspersoon van de president, weet handig om te gaan met de nukken van de president.

(kleding: heel degelijk gekleed in een net mantelpakje, zijden blouse, hoge hakken, eventueel knotje en strenge bril)

Minister Krentenweger (vr) - geslepen politica, vindt zichzelf erg belangrijk/nuttig, probeert zich te profileren/te bewijzen ten koste van anderen (*vooral collega Hommeles*), beschouwt haar collega als concurrent en corrigeert hem regelmatig (*met hatelijke opmerking of nijdige trappen*)

(kleding: een keurig mantelpakje met blouse, hoge hakken, strak kapsel, eventueel brilletje, nette aktentas)

Minister Hommeles (m) - een nogal onhandig type (*hij struikelt bijvoorbeeld steevast over het tapijt bij binnenkomst*), laat soms duidelijk van zich horen als zijn collega Krentenweger zichzelf weer op de voorgrond probeert te plaatsten (*eveneens door het uitdelen van nijdige trappen*)

(kleding: een gewoon, enigszins gekreukeld kostuum en overhemd met een wat slordig geknoopte stropdas, oude/versleten aktentas)

Leden Storm Brigade (2x) - geen tekst/figurantenrollen (*m/vr*) militaire types met robotachtige uitstraling, al hun acties verlopen synchroon, er gaat een duidelijke dreiging van uit.

(kleding: beide leden zijn identiek gekleed: helemaal in het zwart)

met zware schoenen/laarzen, stoere lange broek, T-shirt met korte mouwen en een baret. Op het T-shirt eventueel een zilverkleurig insigne bevestigen met de letters SB (van Storm-Brigade). De uitrusting bestaat verder uit: spiegelende zonnebrillen, een microfoontje in hun oor, een korte wapenstok/knuppel aan hun riem/koppel en een verrekijker om hun nek.

Klager 1 t/m 4 – niet zichtbaar op het toneel, alleen ingesproken teksten via geluidsinstallatie (m/vr)

Toerist (m) - teleurgesteld in zijn vakantiebestemming, opstandig, laat niet met zich sollen, niet op zijn mondje gevallen.

(kleding: vakantiekleding met felgekleurd/ vrolijk shirt, korte broek/spijkerbroek, eventueel petje/hoed, zonnebril etc.

Toeriste (vr): eveneens teleurgesteld/gefrustreerd over de toestand, fel en strijdbaar type, neemt geen blad voor de mond.

(kleding: zie toerist)

DECOR/REKWISIETEN:

Alle scènes spelen zich af in de werkkamer van president Storm.

Aan de linkerzijde, enigszins schuin naar de zaal gericht, staat een imposant bureau. Op het bureau staan een aantal telefoons waaronder een rood exemplaar. Verder liggen er verspreid op het bureau stapels paperassen, mappen en een gesloten laptop. Achter het bureau staat een fraaie bureaustoel.

In het midden van de werkkamer ligt een groot (hoogpolig) tapijt/vloerkleed.

In het midden van de achterwand van het podium hangt een grote staatkundige wereldkaart. Hiervoor kan men een kaart gebruiken, zoals die vroeger op scholen werd gehanteerd. Beter is het om een (vereenvoudigde) versie op een flinke plaat van zacht materiaal te schilderen.

Dit in verband met het insteken van vlaggetjes in één van de scènes. Onder deze wereldkaart staat een smalle, lage kast met daarop een moderne radio/stereo-installatie. Zowel aan de rechterzijde als aan de linkerzijde van de werkkamer is een deur nodig. De linker deur leidt zogenaamd naar de persoonlijke vertrekken van de president. De rechter deur is voor het personeel.

Om het statige karakter van de werkkamer te benadrukken kunnen aan weerszijden van de wereldkaart lange overgordijnen gehangen

worden in een egale kleur.

In het stuk zijn de suggesties voor rekwisieten **cursief** weergegeven.

Scène 1

(Bij aanvang van de scène is het toneel nog leeg. Na enige tijd komt van de rechter zijkant de persoonlijke assistente van de president op. Ze kijkt hoofdschuddend op haar horloge en loopt dan meteen gehaast naar de deur aan de linkerzijde. Ze opent de deur en roept in de coulissen)

JOYCE: *(luid)* Mijnheer de president, tijd om op te staan!

(Ze blijft vervolgens gespannen luisteren, maar er komt geen reactie. Ze laat de deur open staan. Diep zuchtend verlaat ze het toneel via de andere deur. Meteen daarna verschijnt ze weer, voorzien van brandweerjas en bijbehorende helm. In haar hand heeft ze een emmertje met daarin een flinke hoeveelheid confetti of een klein beetje water)

(Joyce schreeuwend) Alarm! Brand!

(Ze rent naar de rand van het podium en gooit de inhoud van het emmertje richting het publiek. Daarna blijft ze nerveus heen-en-weer rennen)

(Joyce paniekerig) Er is brand uitgebroken op de benedenverdieping! Ontruim het pand in alle rust! Red eerst PRESIDENT Storm, dan vrouwen, kinderen en jezelf!

(Vervolgens loopt ze naar de linkerzijde en luistert ingespannen aan de deur. Een reactie blijft uit en de assistente verlaat zuchtend het toneel via de rechter deur. Even later stormt ze opnieuw het toneel op. Dit keer in ME-uitrusting met helm, wapenstok en schild)

(Joyce woest) Te wapen! We worden aangevallen! Boze demonstranten bestormen het presidentiële paleis!

(Ze slaat enkele keren hard met haar wapenstok op het schild)

(Joyce paniekerig) Zet traangas en waterkanonnen in! Verdedig de president en het paleis!

(Weer luistert zij aan de linkerzijde, maar ook deze keer komt er geen reactie. Terwijl ze moedeloos de wapenstok en schild achter zich aan sleept, sloft ze met gebogen hoofd naar de andere deur.

Ze smijt nijdig de wapenstok, helm en schild in de coulissen. Meteen weerklinkt het geluid van brekend glas en serviesgoed

(let op de timing!) De assistente slaat van schrik de handen voor de mond en kijkt nadrukkelijk door de geopende deur)

(Joyce blozend) Sorry jongens! Jammer van jullie mooie servies...

(Luchtig) Laat dat ontbijt trouwens maar zitten...Breng alles meteen terug naar de keuken. De president heeft meestal toch geen trek...Bedankt hoor!

(Ze loopt terug naar het midden van het podium en richt zich rechtstreeks tot het publiek)

JOYCE: *(triest) Wat een hondenbaan heb ik...Ik ben Joyce, de persoonlijke assistente van president Storm van Libérië.*

Best een leuke job, behalve 's morgens...De president wil de laatste tijd zijn bed niet meer uitkomen. Hij heeft zo'n vreselijke hekel aan alle problemen in het land. Iedereen verlangt naar rust, maar de ruzies lijken alleen maar erger te worden! De mensen hebben tegenwoordig maar al te vaak lange tenen en korte lontjes... De president wordt er zo moedeloos van...

(Diep zuchtend) Dus is het elke morgen hetzelfde liedje....

(De assistente kijkt even moedeloos om zich heen. Ineens klaart haar gezicht op)

(Joyce peinzend) Over liedjes gesproken...Misschien is dat een idee! Ik zal wat mooie muziek opzetten.

(Ze loopt naar de radio/stereo-installatie, schakelt die in en zoekt zenders op. Achtereenvolgens klinken diverse soorten muziek uit de speakers, die telkens door haar hoofdschuddend worden weggedraaid. Tenslotte kiest ze voor een zender met rustige, herkenbare klassieke muziek. Ze loopt naar de rand van het podium en geniet met gesloten ogen van de klassieke klanken. Ondertussen geeft ze met zwierige bewegingen de maat van de muziek aan. Na een tijdje opent ze haar ogen weer en richt zich tot het publiek)

(Joyce zwijmelend) Heerlijk toch, om de dag zo te beginnen... Misschien dat de president daar ook een beter humeur van krijgt...

(Terwijl de klassieke muziek aanhoudt, wandelt ze door de werkkamer. Voor het bureau van de president blijft ze stil staan en haalt achteloos een vinger over het oppervlak. Ze bekijkt hoofdschuddend het stof op haar vinger. Uit haar jaszak haalt ze

een zakdoek tevoorschijn begint zorgvuldig de spullen op het bureau af te nemen. Achter de rug van de assistent komt via de linker deur de president op. Zijn gezicht staat somber en geïrriteerd. Hij bekijkt met afkeer de werkkamer en de poetsende assistente (die heeft hem nog niet opgemerkt) Dan beent hij met nijldige passen naar de radio/stereo-installatie en zet die abrupt uit (let op de timing!) De assistente schrikt, bergt snel haar zakdoek op en gaat kaarsrecht staan)

(Joyce vriendelijk) Goedemorgen, mijnheer de president!

PRESIDENT: *(grommend)* Hmm, wat is er zo goed aan deze morgen, Joyce?

JOYCE: *(beleefd)* Heeft u wat kunnen slapen vannacht?

PRESIDENT: *(kortaf)* Nee! Ik heb zelf helemaal niet kunnen slapen!

JOYCE: *(luchtig)* Een beetje genoten van de sfeervolle ochtendmuziek, excellentie?

(De president werpt haar een vuile blik toe)

PRESIDENT: *(minachtend)* Sfeervolle ochtendmuziek?!... Kattengejank zal je bedoelen!

(Klaaglijk) Alsof ik nog niet genoeg hoofdpijn heb...

(Hij laat zich zuchtend in zijn bureaustoel vallen)

(Korzelig) Oké, genoeg geleuterd...Wat staat er vandaag op de agenda?

(De assistente loopt kwiek naar het bureau, draait de laptop naar zich toe en klapt die open)

JOYCE: *(gedienstig)* Als u mij toestaat zal ik even de livestream opstarten...Het is namelijk tijd voor uw wekelijkse vragenbeurtje.

PRESIDENT: *(dramatisch)* O nee, Joyce...ook dat nog! Het wekelijkse klagen uurtje, zal je bedoelen. Alleen maar een hoop GEZEUR van lastige mensen.

(De assistente toetst onverstoord enkele dingen in en draait dan het scherm weer naar de president. Zij gaat vervolgens naast hem staan zodat ze zelf ook kan meekijken)

JOYCE: *(uitnodigend)* De vragenstellers van vandaag zitten er al helemaal klaar voor.

PRESIDENT: *(zuchtend)* Gelukkig komen ze tegenwoordig niet meer echt op bezoek... Vroeger kwamen al die zeurende mensen hier

in mijn werkkamer...

(Joyce drukt nog op één toets. De president leunt ongeïnteresseerd met zijn ellenbogen op het bureau en ondersteunt zijn kin. Hij staart somber naar het beeldscherm.

Tips:

De felle discussies van de klagers die nu volgen kunnen het beste van tevoren ingesproken/opgenomen worden. Via de geluidsinstallatie kunnen ze dan luid in de zaal ten gehore worden gebracht. Een andere mogelijkheid: door voor het publiek niet-zichtbare spelers de teksten vanuit de coulissen laten zeggen.

De president en de assistente laten d.m.v. hun mimiek zien dat ze de sprekers intensief zogenaamd volgen op het beeldscherm. Bij de eerste ronde schalt er operamuziek uit het apparaat. De president dekt meteen zijn oren af en kijkt zijn assistente wanhopig aan)

JOYCE: *(streng)* Zet onmiddellijk die muziek uit!

(Meteen stopt de muziek (let op de timing!) De assistente knikt tevreden)

(Joyce vriendelijk) Welkom bij de presidentiële livestream. President Storm zit er helemaal klaar voor. Wat hebben jullie te melden?

KLAGER 1: *(verontwaardigd)* Mijnheer de president, hij heeft zijn radio altijd zo hard staan dat ik er niet van kan slapen!

KLAGER 2: *(heftig)* Nou wordt hij mooi! Wie slaapt er nou ook overdag? Je bent gewoon een lui varken!

(Minachtend) Ik werk tenminste...En als ik werk, wil ik muziek hebben. Duidelijk toch?

KLAGER 1: *(nijdig)* Burengerucht, dat is het! Heel de dag die operazangers aan je hoofd. Je wordt er stapelgek van!

KLAGER 2: *(smalend)* Ach man, jij was altijd al stapelgek! Bovendien heb je he-le-maal geen smaak.

(Uitdagend) Ik zet trouwens de radio expres zo hard om jouw gesnurk niet te hoeven horen. Slome slaapkop!

KLAGER 1: *(boos)* Asociale herriemaker!

(Het gescheld gaat over-en-weer nog een tijdje door tot grote ergernis van de president. Tenslotte geeft hij Joyce geïrriteerd

een teken)

JOYCE: *(streng)* Monden dicht alle twee! De president doet zijn uitspraak.

PRESIDENT: *(zuchtend)* Luister goed,...dit probleem is gauw opgelost.

(Hij wijst met een priemende wijsvinger naar het beeldscherm)

(President streng) Jij zet voortaan je radio zachter of je moet hem inleveren!

(Dreigend) Met alle muziek van die...

(Hij kijkt even hulpeloos naar zijn assistente)

JOYCE: *(behulpzaam)* ...operazangers...

(De president knikt dankbaar en richt zich weer op het scherm. Opnieuw wijst hij met een priemende wijsvinger)

PRESIDENT: *(streng)* En jij...Haal eerst die tevreden grijns van je gezicht...Jij gaat namelijk als de gesmeerde bliksem een baan zoeken! Er is werk genoeg op dit moment. Als bewijs stuur je volgende maand je eerste loonstrookje naar mijn assistente.

(Dreigend) Begrepen alle twee?!

KLAGER 1: *(bedeesd)* Jawel, mijnheer de president.

KLAGER 2: *(onderdanig)* Ik ga er werk van maken, mijnheer de president.

JOYCE: *(zakelijk)* Mooi, dan gaan we meteen doorschakelen naar de volgende vragers.

(Er volgt een moment van wat gestommel en geschuifel. De president en Joyce kijken ineens heel verwonderd naar het beeldscherm. Terwijl hij stiekem achter zijn hand praat, richt de president zich verbaast tot zijn assistente)

PRESIDENT: *(fluisterend)* Wat heeft die ene nou op tafel liggen?

(Joyce buigt zich dicht naar het beeldscherm en kijkt nog eens ingespannen)

JOYCE: *(walgend)* Ik geloof...dat het een stel...dode kippen is...

(Dan vermant ze zich en spreekt de nieuwe vragers toe)

(Joyce vriendelijk) Welkom, jullie hebben nu rechtstreeks verbinding met de president. Wat is het probleem?

KLAGER 3: *(boos)* Mijn dooie kippen zijn het probleem!

(De president deinst met een vies gezicht terug van het beeldscherm)

JOYCE: *(belangstellend)* Hoe zit dat met die dooie kippen?

KLAGER 3: *(nijdig)* Hij heeft vijf van mijn kippen doodgereden met z'n stomme vrachtwagen!

(Dreigend) En hij zal ze betalen, anders...

(De president buigt zich weer naar het scherm)

PRESIDENT: *(streng)* Is dat waar van die doodgereden kippen?

KLAGER 4: *(schuldbewust)* Jawel, mijnheer de president...

(Verontwaardigd) Maar die kippen staken zo de weg over. Ik kon echt niet meer op tijd remmen. Bij hem loopt alles zo maar los rond!

KLAGER 3: *(hatelijk)* Natuurlijk lopen die beesten los rond! Ooit van scharrelkippen gehoord?

KLAGER 4: *(minachtend)* Ach man, je scharrelt zelf maar wat! Je bent gewoon te gierig om een fatsoenlijk kippenhok te bouwen.

(Fel) Vuile krent!

KLAGER 3: *(woedend)* Wat jij, zondagsrijder! Kippenmoordenaar!

(De president stopt zijn vingers in de oren en sluit zijn ogen. Joyce grijpt kordaat in)

JOYCE: *(vermanend)* Stilte! Gedraag je in het bijzijn van de president!

(De 2 ruziemakers zwijgen abrupt. De assistente tikt voorzichtig de president op de schouders. Die opent zijn ogen, maar houdt zijn vingers nog steeds in de oren. Pas als de assistente nadrukkelijk knikt, haalt hij ze er pas uit)

PRESIDENT: *(zuchtend)* Wat een gekakel! Luister nu goed, alle twee...

(Hij wijst met een priemende wijsvinger naar het beeldscherm)

(President streng) Jij koopt dadelijk voor hem zes nieuwe kippen, van die...

(Hij werpt een hulpeloze blik op zijn assistente)

JOYCE: *(behulpzaam)* ...scharrelgevallen...

KLAGER 4: *(verontwaardigd)* Waarom zes mijnheer de president? Ik heb er maar vijf doorgereden!

PRESIDENT: (*grimmig*) Beschouw die extra kip als een soort smartengeld of rente.

(*Dreigend*) En als je nou nog langer tegensputtert, worden het er tien! Ik zou trouwens voortaan wat meer op je rijstijl letten. Anders laat ik je rijbewijs ook nog intrekken!

KLAGER 4: (*bedeesd*) Ik ga het regelen, mijnheer de president.

(*De president knikt tevreden en wijst opnieuw naar het scherm*)

PRESIDENT: (*streng*) En jij laat vandaag nog je hele erf afzetten met gaas. Geen kip mag meer ontsnappen. Het is afgelopen met dat gescharrel op de openbare weg! Duidelijk?

(*Er klinkt instemmend gemompel van klager 3*)

(*President dreigend*) Denk eraan...ik stuur binnenkort iemand om je erf te controleren. Zorg dat het in orde is! Anders zijn we er als de kippen bij om je een vette boete te geven.

JOYCE: (*beslist*) Jullie hebben de uitspraak van de president gehoord. Aan de slag alle twee!

(*Er klinkt opnieuw wat gemompel en geschuifel. De president steunt vermoeid met beide ellembogen op het bureau*)

PRESIDENT: (*lusteloos*) Nog meer klagers vandaag?...

(*De assistente toetst haastig wat in op de laptop en tuurt ingespannen naar het beeldscherm*)

JOYCE: (*benauwd*) Ik vrees van wel, excellentie...Het is weer een flinke lijst...

PRESIDENT: (*boos*) Alleen maar gezeur over pietluttige zaken! Moet ik me daar als president mee bezig houden? Ik moet het hele land besturen!

JOYCE: (*voorzichtig*) Het zijn wel uw kiezers, mijnheer...

PRESIDENT: (*minachtend*) Ach, het gros weet niet eens waarop ze stemmen...

(*Beslist*) Ik ben er helemaal klaar mee! Verbreek de verbinding van de livestream! Nu meteen, Joyce!

(*Joyce toetst snel wat in en klapt dan de laptop dicht en stelt zich afwachtend op naast het bureau. De president leunt uitgeput achterover in zijn stoel*)

(*President somber*) Ik wil even rustig kunnen nadenken...

(Hij blijft een tijdje met gesloten ogen zitten. Ineens springt hij op en begint door de werkkamer te ijsberen)

PRESIDENT: *(mopperend)* Had ik destijds maar nooit de verkiezingen gewonnen...Ik wilde van Libérië een mooi en rustig land maken...Dat was mijn droom! En wat komt er van die droom terecht?

(Wanhopig) Niets!! Want er zijn altijd weer die ruzies...Elke dag opnieuw...

(Zuchtend) Het lijken er elke dag alleen maar meer te worden.

(Hij blijft voor de assistente staan en kijkt die strak aan)

(President krachtig) Het moet maar eens afgelopen zijn!

(Bevelend) Roep de volledige ministerraad bij elkaar! We moeten een spoedoverleg houden...

(Joyce gaat haastig weg via de rechter deur. De president loopt ondertussen naar de wereldkaart en bestudeert die grondig met zijn handen op de rug. De assistente komt vrij snel terug in het gezelschap van twee ministers. Hommeles struikelt bij binnenkomst over het tapijt. Het drietal stelt zich afwachterend op bij het bureau. De president staat nog steeds met zijn rug naar hun toe en heeft niet gereageerd op hun binnenkomst. Als de reactie uitblijft geven de ministers de assistente een teken dat zij wat moet zeggen)

JOYCE: *(nerveus)* Ahum, mijnheer de president...Minister Hommeles van Binnenlandse Zaken en minister Krentenweger van financiën zijn gearriveerd.

(De president draait zich langzaam om en bekijkt het gezelschap kritisch)

PRESIDENT: *(geïrriteerd)* Is dit alles? Ik had toch om de hele ministerraad gevraagd...

JOYCE: *(benauwd)* De minister-president en de minister van Buitenlandse Zaken laten zich excuseren. Ze zijn momenteel in het buitenland voor een belangrijke vergadering.

PRESIDENT: *(verontwaardigd)* Belangrijke vergaderingen in het buitenland...De problemen zijn hier in het binnenland!

KRENTENWEGER: *(zalvend)* Wij verontschuldigen onze collega's omdat ze op dit moment taken elders hebben.

HOMMELES: *(zelfingenomen)* Maar ik ben zeker deskundig genoeg

om u van dienst te zijn.

(Hij krijgt meteen een nijdige trap van zijn collega)

HOMMELES: *(kreunend)* Herstel: ik bedoel...wij zijn zeker deskundig genoeg om u van dienst te zijn...

(Krentenweger knikt voldaan)

PRESIDENT: *(sceptisch)* Dat is te hopen...

(Hij begint weer te ijsberen door de werkkamer en denkt diep na. De assistente stelt zich ondertussen discreet op bij de deur)

(President somber) Ministers,...ik zit met een ernstig probleem...

HOMMELES: *(luchtig)* Problemen zijn er om opgelost te worden, zeg ik altijd!

KRENTENWEGER: *(zelfingenomen)* Ik kan u vast en zeker een goed advies geven.

(Krentenweger krijgt een nijdige trap van haar collega)

KRENTENWEGER: *(kreunend)* Correctie: wij kunnen u vast en zeker een goed advies geven...

PRESIDENT: *(somber)* In ons land Libérië wordt te veel ruzie gemaakt!

(Beide ministers laten deze opmerking even bezinken en knikken dan bevestigend)

KRENTENWEGER: *(zalvend)* Inderdaad een ernstig probleem, excellentie. Ik zei nog laatst tegen mijn collega's...

(De president legt haar met een nijdig handgebaar het zwijgen op)

PRESIDENT: *(geprikkeld)* Bla-bla-bla! Genoeg politiek geleuter, Krentenweger. Ik wil nu eens geen woorden maar daden!

(Nadrukkelijk) Wat...gaan...we...eraan...doen?!

HOMMELES: *(geschrokken)* Mogen we even overleggen, mijnheer de president?

(Die knikt instemmend en ijsbeert weer door de werkkamer. De ministers lopen naar de rand van het podium en beginnen druk gebarend te overleggen. De president stopt weer voor de wereldkaart en kijkt met zijn handen op de rug naar de landen. Af en toe werpt hij hoofdschuddend een blik over zijn schouders naar de ministers. Die staan met elkaar te smoezen)

(Hommeles wanhopig) Collega, wat moeten we doen met dit probleem? Ik heb werkelijk geen idee!

KRENTENWEGER: *(hatelijk)* Dat is niets nieuws...Jij hebt nooit ideeën!

(Zijn collega geeft haar een nijdige tik met zijn aktentas)

HOMMELES: *(nijdig)* Ruzie maken is het enige waar wij erg goed in zijn!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto